

Discursul susținut de ministrul Afacerilor Interne, Cătălin Predoiu, cu prilejul celebrării Zilei Independenței Statului Israel

28.5.2026 - | Ministerul Afacerilor Interne

Excelența Voastră, domnule ambasador Lior Ben Dor, Stimați membri ai Parlamentului și ai Guvernului, Stimați membri ai corpului diplomatic, Stimați reprezentanți ai comunității evreiești, Doamnelor și domnilor,

Este o mare onoare să fiu alături de dumneavoastră în această seară, la Opera Națională Română, pentru a celebra Ziua Independenței Statului Israel.

Aceasta nu este numai o zi națională. Este unul dintre marile momente istorice ale secolului XX. Este ziua în care o speranță străveche a devenit un stat modern; ziua în care memoria, suferința, curajul și viziunea politică s-au unit într-un act de renaștere națională.

Timp de peste trei milenii, poporul evreu și-a purtat prin istorie identitatea, credința, cultura și speranța. Dar anul 1948 a fost momentul în care istoria, după o imensă tragedie și după exil, a deschis calea către suveranitate, responsabilitate și autodeterminare.

Independența nu se obține niciodată doar printr-o declarație. Ea este pregătită prin viziune, câștigată prin sacrificiu, apărată cu curaj și, prea adesea, plătită cu prețul cel mai înalt.

De aceea, celebrarea Yom Ha'atzmaut poartă o profunzime care nu este întotdeauna ușor de exprimat. Bucuria independenței urmează reculegerii solemne de Yom HaZikaron, ziua dedicată celor care și-au dat viața pentru Israel. Această trecere de la memorie la celebrare, de la doliu la speranță, exprimă un adevăr profund: libertatea nu este niciodată abstractă. Ea se sprijină pe sacrificiu. Este apărată prin curaj. Și este dusă mai departe de instituții, de cetățeni și de forța morală a unei națiuni.

Există o poveste din ziua Declarației de Independență care mă emoționează profund, mai ales pentru noi, aici, în România.

La 14 mai 1948, la Tel Aviv, în timp ce ceremonia proclamării era pe punctul de a începe, unul dintre oamenii aflați în centrul acelor ultime ore dramatice a fost Zeev Sherf, secretarul Administrației Poporului, organismul executiv provizoriu care pregătea nașterea statului.

Sherf era un fiu evreu al Bucovinei, născut într-un sat care astăzi aparține României și format în lumea vie comunității evreilor din România. În acea zi istorică, el a dus textul Declarației de Independență a Israelului la ceremonia de la Tel Aviv — un om provenit din spațiul nostru istoric a purtat în mână documentul prin care Statul Israel lua ființă.

Potrivit relatărilor păstrate în memoria israeliană, acel drum a devenit aproape cinematografic. Mașina în care se afla a fost oprită de un polițist rutier pentru depășirea vitezei. Cei din mașină au trebuit să explice că nu era o călătorie obișnuită, că purtau Declarația de Independență și că întârzierea lor ar fi însemnat, simbolic, întârzierea nașterii statului însuși.

Este o imagine remarcabilă: un om cu rădăcini în partea noastră de Europă purtând în mâini documentul prin care Statul Israel se naștea.

Există momente în istorie când un document este mai mult decât un document. Devine destin. Devine identitate. Devine puntea dintre memorie și viitor.

Pentru România, această poveste are o rezonanță specială. Ea ne amintește că legăturile dintre România și Israel nu sunt doar diplomatice. Ele sunt umane, istorice și culturale. Sunt purtate de familii, de comunități, de nume, de amintiri și de destine care au legat orașele românești de pământul Israelului.

Comunitatea evreiască din România a avut o contribuție esențială la dezvoltarea României moderne — în cultură, medicină, știință, educație, economie, viață publică și arte. Istoria României nu poate fi pe deplin înțeleasă fără contribuția cetățenilor săi evrei. În același timp, istoria Israelului nu poate fi separată pe deplin de viețile și speranțele multor evrei veniți din România sau din spațiul istoric românesc.

Această dublă apartenență, această punte între două istorii, oferă relației noastre o profunzime remarcabilă.

Comunitatea evreiască a dăruit României scriitori, artiști, savanți, medici, rabini, lideri civici și martori morali fără de care cultura noastră modernă și conștiința noastră istorică ar fi mai sărace. Nume precum Mihail Sebastian, Elie Wiesel, Tristan Tzara, Marcel Janco, Benjamin Fondane, Paul Celan, Max Blecher, Moses Gaster, Lazăr Șăineanu, Iuliu Barasch, Wilhelm Filderman, Alexandru Safran și Nicolae Cajal nu aparțin doar istoriei evreiești. Ele aparțin istoriei României.

Este, de aceea, profund semnificativ că ne reunim în această seară la Opera Națională Română. Muzica ne amintește că națiunile nu comunică între ele doar prin diplomatie, ci și prin frumusețe, memorie și spirit uman. România l-a dăruit lumii pe George Enescu, iar prin legătura sa extraordinară cu Yehudi Menuhin, geniul românesc și geniul evreiesc s-au întâlnit într-una dintre cele mai luminoase prietenii ale muzicii moderne. Relația lor rămâne un simbol puternic al forței culturii: cultura construiește încredere, păstrează demnitatea și creează punți pe care istoria însăși nu le poate șterge.

Doamnelor și domnilor,

Într-o perioadă în care antisemitismul, extremismul, gândirea conspiraționistă, radicalizarea și ura au reapărut în forme noi, inclusiv în spațiul digital, datoria noastră este limpede. Trebuie să apărăm memoria. Trebuie să apărăm adevărul. Trebuie să apărăm demnitatea umană. Și trebuie să apărăm ordinea democratică împotriva celor care încearcă să o slăbească din interior.

Condamnăm cu fermitate crimele antisemite, Holocaustul și atrocitățile din 7 octombrie. Sper din inimă ca omenirea să nu mai trăiască niciodată asemenea orori și asemenea acte cumplite de ură, violență și suferință.

În calitate de ministru al Afacerilor Interne și ministru interimar al Justiției, știu că securitatea de astăzi nu mai înseamnă doar frontiere, ordine publică sau capacitate operațională. Securitatea înseamnă și protejarea fundamentelor morale și civice ale societăților democratice.

Trăim într-un mediu strategic complex și adesea periculos. Terorismul, amenințările hibride, dezinformarea, atacurile cibernetice, propaganda radicală și încercările de destabilizare a societăților democratice nu mai sunt riscuri teoretice. Ele fac parte din realitatea cu care instituțiile noastre trebuie să se confrunte în fiecare zi.

Salut eforturile Israelului de consolidare a securității regionale și de prevenire a amenințărilor nucleare, cu speranța asigurării păcii și stabilității pentru generațiile viitoare.

Mai ales în acest context, cooperarea dintre statele democratice nu este opțională. Este esențială.

România și Israel au un parteneriat solid și serios. Cooperarea noastră se bazează pe încredere, dialog și o înțelegere clară a provocărilor de securitate ale timpului nostru. Cooperăm instituțional. Cooperăm operațional. Învățăm unii din experiența celorlalți în materie de reziliență, siguranță publică, combaterea terorismului, intervenții de urgență, securitatea frontierelor și protejarea cetățenilor noștri.

Dar, dincolo de dimensiunea strategică, există ceva și mai profund: convingerea că democrațiile trebuie să stea împreună atunci când libertatea, demnitatea umană și statul de drept sunt puse la încercare.

România prețuiește relația sa cu Statul Israel. Prețuim prietenia dintre popoarele noastre. Prețuim contribuția comunității evreiești la societatea românească. Prețuim legăturile umane dintre țările noastre. Și prețuim dialogul strategic dintre instituțiile noastre.

Astăzi, când celebrăm Independența Statului Israel, reafirmăm și angajamentul nostru față de memorie, adevăr, reziliență democratică și cooperare între națiuni libere.

Fie ca prietenia dintre România și Israel să continue să se dezvolte.

Fie ca comunitatea evreiască din România să rămână o punte vie între societățile noastre.

Fie ca Statul Israel să cunoască securitate, pace și prosperitate.

Și fie ca memoria celor care s-au sacrificat pentru libertate să ne călăuzească întotdeauna pe noi și pe toți cei chemați să o apere.

În numele Guvernului României, al Ministerului Afacerilor Interne și al Ministerului Justiției, transmit cele mai calde felicitări Statului Israel, poporului israelian și tuturor celor care celebrează această zi.

La mulți ani de Ziua Independenței!

Yom Ha'atzmaut Sameach!

<https://www.mai.gov.ro/discursul-sustinut-de-ministrul-afacerilor-interne-catalin-predoiu-cu-prilejul-celebrarii-zilei-independentei-statului-israel>